

Przestępczość zorganizowana

z działu „prace magisterskie z kryminalistyki”

Postęp cywilizacyjno-społeczny, rozwój demokracji, szerszy zakres swobód i wolności obywatelskich oraz wzrost poziomu materialnego ludności wyzwała wiele zjawisk patologicznych, a jednym z nich i chyba najgroźniejszym w dzisiejszym świecie jest przestępczość zorganizowana, terrorystyczna i mafijna.

Przestępczość ta aktualnie rozwija się nie tylko w bogatych państwach, ale także na biegunach światowego ubóstwa i nędzy.¹

Dziś problem zorganizowanej przestępczości to najważniejszy problem dotyczący porządku i bezpieczeństwa wewnętrznego państwa. Przestępczość zorganizowana jest problemem globalnym.²

Według oficjalnych danych na terenie Polski działa ponad 400 zorganizowanych grup przestępczych, które skupiają w swoich szeregach około 4,5 tysiąca osób, w tym około 500 cudzoziemców. Nie są to dane ani ścisłe, ani stałe, gdyż brak jest pełnego i dokładnego rozpoznania w tym przedmiocie, zaś ilość osób w grupach przestępczych stale wzrasta.

Istotną sprawą jest określenie zorganizowanej przestępczości grupowej. Jest to zagadnienie bardzo trudne, gdyż przestępczość ta jest nie tylko zjawiskiem pozostającym w dużej zależności od czasu i przestrzeni – i to zjawiskiem o zmiennych strukturach i mechanizmach działania – ale także w znacznym stopniu uwarunkowanym przedmiotem działania przestępczego. Wszak inny jest kształt, inna dynamika i inna struktura np. przestępstwa „prania brudnych pieniędzy”, a inny obraz ma np. zorganizowana przestępczość grupowa w postaci zastraszania właścicieli restauracji w celu wymuszenia od nich

okupu, czy doskonale zorganizowana przestępczość polegająca na kradzieży i przemyśle samochodów.

Dziś wszystkie poważne, nielegalne dochody uzyskiwane na świecie pozostają pod kontrolą zorganizowanych grup przestępczych, z których największą rolę odgrywają organizacje o charakterze mafijnym.

Znane są trzy stopnie zorganizowanej przestępczości:[3](#)

1. grupa przestępcza, inaczej banda, mająca luźne związki organizacyjne
2. zorganizowana grupa przestępcza
3. mafia – jako najwyższy stopień organizacji przestępczej.

Według Sądu Najwyższego, grupa przestępcza musi obejmować co najmniej 3 osoby, a relacja zamierzonych przez nią działań przestępczych wymaga ścisłego współdziałania i porozumienia się co do sposobu dokonania przestępstwa i podziału ról, przy czym dokonanie takiego przestępstwa przez jedną osobę byłoby albo niemożliwe, albo bardzo utrudnione.

Regulacja dotycząca zorganizowanej grupy przestępczej znajduje się w art. 258 k.k.. Mowa jest w nim o zorganizowanej grupie lub związku. Przepis ten jednak nie rozróżnia tych pojęć. Doktryna przyjmuje, że związek to ugrupowanie co najmniej trzech osób o względnie stałej strukturze organizacyjnej, posiadające wspólne cele, konkretne programy współdziałania i podział ról, wyodrębnione kierownictwo oraz ustalone ściśle zasady członkostwa. Zorganizowana grupa przestępcza to coś więcej niż luźna grupa, ale i zarazem mniej niż związek przestępczy. Taka grupa musi posiadać elementy wewnętrznej struktury organizacyjnej, szczególnie przywództwo. W odróżnieniu od związku zorganizowana grupa przestępcza nie wymaga stałych struktur ani dyscypliny organizacyjnej, a ponadto sposób przystąpienia do niej nowych członków jest mniej sformalizowany niż w przypadku związku przestępczego.[4](#)

Czynnikiem wyróżniającym przestępczość zorganizowaną od

przestępczości w ogóle jest rozróżnienie skutków działań niezgodnych z prawem. Decydują tutaj skutki o charakterze ekonomicznym, moralnym oraz gospodarczym. Przede wszystkim jednak inny jest model organizacyjny przestępczości zorganizowanej.

Wśród wielu jej cech do najistotniejszych można zaliczyć:

- wyraźnie wyodrębnione kierownictwo,
- hierarchiczne struktury organizacyjne,
- trwałe i silne więzi organizacyjne (nie jest możliwe opuszczenie grupy bez konsekwencji),
- planowanie działań przestępczych,
- konspiracja działań,
- działania nastawione na zysk,
- organizowanie „pomocy socjalnej” dla członków grup pozbawionych wolności i ich rodzin,
- podział ról i zysków,
- istnienie podgrup specjalnych zadań,
- stosowanie groźby, przemocy, szantażu, podstępu przy popełnianiu różnorodnych przestępstw,
- występowanie elementów legalizacji dochodów pochodzących z czynu zabronionego (np. pranie pieniędzy).[5](#)

Najwyższą formą organizacyjną przestępczości jest mafia.

Dziś mafię można określić jako: profesjonalną organizację przestępczą, wyspecjalizowaną w działalności politycznej, biznesowej i kryminalnej. Jej działanie polega głównie na:

- zorganizowanej przestępczości kryminalnej i gospodarczej, przynoszącej ogromne dochody,
- korupcji na wielką skalę,
- praniu pieniędzy,
- pozyskiwaniu osób wpływowych, ze sfer administracyjnych, gospodarczych i politycznych,
- fizycznym unieszkodliwieniu czy kompromitowaniu tych, którzy występują przeciwko mafii lub nie podporządkowują

się jej poleceniom.[6](#)

Bardzo ważne jest precyzyjne posługiwanie się terminem „mafia” i jego odróżnienie od zorganizowanej grupy przestępczej. Najogólniej mafię od zorganizowanej grupy przestępczej odróżnia jej wpływ na świat biznesu i przede wszystkim konotacje ze światem polityki.

Bardzo ciekawą definicję przestępczości zorganizowanej zawiera projekt Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu tego rodzaju przestępczości z 8 sierpnia 1996 roku. Autorzy tego projektu określili, że „organizacja przestępcza” oznacza grupę składającą się z co najmniej z 2 osób, utworzoną w celu popełnienia następujących przestępstw:

- nielegalny obrót środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi,
- handel ludźmi,
- kradzież dóbr kulturowych i nielegalny obrót dobrami kulturowymi,
- fałszowanie pieniędzy,
- akty terrorystyczne,
- wymuszanie pieniędzy lub innych korzyści materialnych drogą groźby zamachu na życie lub zdrowie albo gwałtownego zamachu na mienie,
- kradzieże samochodów i obrót skradzionymi samochodami,
- nielegalny obrót bronią, materiałami lub urządzeniami wybuchowymi lub materiałami radioaktywnymi,
- „pranie brudnych pieniędzy”,
- przemyt towarów,
- przekupstwo osób zajmujących stanowiska publiczne.[7](#)

Śledząc te próby zdefiniowania przestępczości zorganizowanej można zauważyć, że nie jest to łatwe zadanie. Zorganizowane grupy przestępcze stale udoskonalają metody działań, reorganizują swoje struktury w taki sposób, że ich działalność zagraża już nie tylko zwykłym ludziom, ale i aparatowi władzy wielu państw.[8](#)

–

[1](#) S. Pieprzny „Przestępczość zorganizowana w Polsce”

[2](#) „Detektyw kryminalny” 18.12.2000 nr 51 „ABC przestępczości zorganizowanej w Polsce”

[3](#) J.W. Wójcik „Pranie pieniędzy”, Toruń 1997r., s. 79

[4](#) Prawo i Życie, 23.02.1999r., nr 4, A. Góral „Przestępczość zorganizowana”

[5](#) Prawo i Życie, 23.02.1999r., nr 4, A. Góral „Przestępczość zorganizowana”

[6](#) J.W. Wójcik „Pranie pieniędzy”, Toruń 1997r., s. 83-84

[7](#) J.W. Wójcik „Pranie pieniędzy”, Toruń 1997r., s. 81

[8](#) Prawo i Życie, 23.02.1999r., nr 4 A. Góral „Przestępczość zorganizowana”

W serwisie dyplom.com.pl prezentujemy obronione prace dyplomowe, które mogą służyć za wzór do napisania własnej pracy - gdyby potrzebowali jeszcze Państwo konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](http://pisanieprac.pl) - fachowa pomoc w pisaniu prac.